

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 400 Lei. — Șase luni 200 Lei. — Trei luni 100 Lei. — Pentru străinătate un an 800 Lei. Pentru America 4 Dolari.

Ziarul apare Marți și Vineri

Prețul inserțiunilor: un gir pe lit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul corespunzător.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Anul nou în Sibiu

Conform vechiului și frumosului obicei, ca în ziua de anul nou să se aducă mai întâi felicitări capului bisericii noastre, fiii suflătești ai I. P. S. Sale arhiepiscopului și mitropolitului Nicolae, după ieșirea din sfânta biserică, s'au prezentat în număr mare în salonul de recepțiuni al rezidenței mitropolitane, pentru a-i aduce urări de bine din prilejul intrării în anul cel nou, și a-l asigura de stima și iubirea fiască.

S'au prezentat mai întâi dñii generali și coloneli aflați în Sibiu, conduși de dl general Cihoschi, comandantul Corpului VII de armată, rugând pe I. P. S. Sa să primească cele mai respectuoase urări pentru anul pe care îl începem, dorindu-i dela Dumnezeu sănătate și putere, ca să poată păstori cu aceeași dragoste și cu același devotament cu care a păstori și până acum.

I. P. S. Sa mulțumind pentru aceste urări de bine și accentuând importanța raportului amical ce trebuie să existe între armată și biserică, a rugat pe dl comandant și ceilalți reprezentanți ai armatei, să primească și din partea Sa și a bisericii aceleași urări de bine pentru cei prezenți, pentru colaboratorii dănilor și pentru scumpa noastră armată pe care se razimă întreaga țară, și care ne dă siguranța de a putea duce la îndeplinire misiunea noastră. Bunul Dumnezeu să hărăzească împlinirea tuturor dorințelor pe cari le aveți pentru neam și pentru țară.

Au urmat apoi intelectuali din Sibiu. S'au prezentat asesorii consistoriali, profesorii dela Academia teologică, organele administrative, în frunte cu prefectul A. Boiu, organele justițiale, prim-procurorul Ilescu, inspectorul regional I. Bratu, corpurile didactice cu directorii Dr. I. Bunea, Dr. V. Bologa, Trandafir Preda, — și o mulțime de onorațorii, între cari am remarcat pe dl avocat Harșianu, în frumoasa și respectabila etate de 95 de ani, încă viguros și voios.

În numele celor prezenți, seniorul asesorilor consistoriali, părintele proto-reu Matei Voileanu, a adresat I. P. S. Sale următoarea cuvântare:

I. P. S. Domnule Arhiepiscop și Mitropolit

În călătoria noastră din viața aceasta ajungem de multeori la respântii, unde facem repaos și fotodată o revirire asupra celor petrecute. Un asemenea popas facem de obicei la ziua anului nou. Ca creștinul în ziua de azi ne supunem unui examen înaintea noastră, înaintea conștiinței noastre, ca din cele trecute, să putem lua învățatură și îndemn pentru viitor.

Făcând o revirire asupra anului trecut 1925 aflăm, că el a fost bogat și binecuvântat

Renunțarea la tron a Principelui Carol

Împărtășim cititorilor noștri măhnitoare știre, că A. S. R. Principele Carol a renunțat, printr-o scrisoare trimisă din Italia către M. Sa Regele, la drepturile de succesiune la tron.

Renunțarea Principelui fiind irevocabilă, Suveranul a hotărât, — având în vedere, mai pe sus de toate, interesele mari ale statului, — să primească abdicarea Principelui moștenitor la drepturile sale la tron și ștergerea sa din controalele armatei.

Din Consiliul de coroană, care s'a ținut în 31 Decembrie 1925, și la care au participat, afară de membrii guvernului și I. P. S. Sa Patriarhul Miron, fruntașii opoziției și alții, s'a dat următoarea comunicare oficială:

A. S. Regala Principele Carol Moștenitorul Tronului, comunicând în scris M. S. Regelui renunțarea sa irevocabilă la succesiunea Tronului și la toate prerogativele ce decurgeau din această calitate și din cea de membru Familiei Regale, M. Sa Regele s'a văzut nevoit să primească această renunțare și să convoace pentru azi 31 Decembrie 1925 la Castelul Peleş un consiliu de Coroană. În acest consiliu M. S. Regele a comunicat înalta Sa hotărâre și a făcut

apel la toți fruntașii țării prezenți de a-l ajuta în executarea ei și la proclamarea A. S. R. Principelui Mihai ca moștenitor al Tronului.

În acest scop, în urma asigurărilor de sprijin date din partea tuturor celor prezenți, Reprezentanța Națională a fost convocată pentru Luni 4 Ianuar 1926.

La ora 4 d. a. s'a întrunit în incinta camerei, atât senatorii cât și deputații.

Dl I. I. C. Brătianu, preș. consiliului de miniștri, după ce a citit mesajul regal de deschidere a adunării extraordinare a corpurilor legislative, prin care li se aduce la cunoștință renunțarea Principelui Carol la tronul României.

După citirea mesajului senatorii s'au dus la Universitate, unde senatul își ține ședințele, iar deputații au rămas la cameră.

Ambele corpuri legislative au votat apoi următoarele legi:

1. Legea de renunțare prin care s'a primit renunțarea A. S. Principele Carol la succesiunea Tronului și la toate drepturile, titlurile și prerogativele de cari se bucura până astăzi ca Principe moștenitor al României și membru al Familiei Domnitoare.

2. Legea referitoare la modificarea statutului Casei Regale.

3. Legea referitoare la recunoașterea A. S. R. Principele Mihai ca Principe moștenitor al României.

pentru biserica creștină în general și pentru biserica noastră ortodoxă română în special.

Întregă biserica creștină a serbat în anul 1925 aniversarea de 1600 de ani dela sinodul întâi ecumenic. Încă odată a trecut înaintea ochilor noștri mărețul cortegiu al sfinților părinți din Veacul al 4 patrulea ni s'a înfățișat mărețul tablou al sfinților părinți din sinodul întâi dela Niceea, cari au apărut dreapta credință stabilind adevărata învățătură despre dumnezeirea Mântuitorului Isus Hristos, și stabilind, când are să serbeze biserica ziua învierii, o cestiune aceasta, care și dcuma după 16 veacuri mai turbură viața suflătească a credincioșilor noștri din unele părți.

O altă cestiune măreață a lăminat viața suflătească a creștinilor dela noi. Biserica creștină în zilele noastre tulburată de războiul mondial abia încheiat, caută mijloace potrivite pentru toate confesiunile prin cari să se promoveze morală predicată de Mântuitorul Hristos. O asemenea năsuință pentru unirea tuturor bisericilor creștine în căutarea drumurilor pentru mântuirea vremelnică și veșnică a poporului credincios s'a manifestat și în anul acesta la marele Congres dela Stockholm, la care a luat parte și biserica noastră ortodoxă română sub conducerea I. S. P. Tale. Modul demn, impunător, serbătoresc prin care biserica noastră ortodoxă română s'a manifestat la acest congres al bisericilor creștine a stărnit un val de evlavie și de mândrie în inimile

credincioșilor noștri, și a ridicat vaza bisericilor noastre ortodoxe române în lumea creștină. Pentru clipa plină de demnitate cum ați reprezentat biserica noastră la această festivă și mare manifestare a bisericilor creștine vă aducem și cu ocazia aceasta mulțumita bisericii noastre.

Biserica ortodoxă română din România-Mare în anul acesta a pus în lucrare pretutindenea legea pentru organizarea sa pe baza legii celei noi de organizare. Biserica noastră din Ardeal a avut rara mângâiere să vadă cum la baza legii de organizare a bisericilor ortodoxe române din statul nostru au servit principiile din Constituția dată bisericii din Ardeal de marele Mitropolit Șaguna. Organizarea bisericii române pe aceste temelii practicate aici la noi de peste un veac, ne face să primim cu încredere în înflorirea bisericilor ortodoxe în întreaga Românie.

O asemenea organizare a bisericilor noastre pe temelii trinitice a trebuit să se manifeste în forma civilnică și în afară. Forma aceasta s'a aflat în ridicarea bisericilor românești la rangul de Patriarhat. De ce stălmă și vădă se bucură biserica ortodoxă românească în ochii bisericilor ortodoxe, s'a văzut cu ocazia investiturii noului patriarh, la I. P. S. Sale Miron. La actul acesta serbătoresc a luat parte întreaga biserică ortodoxă, toți patriarhii ecumenici istorici, prin reprezentanții lor, așa că pe timp scurt centrul bisericilor ortodoxe a fost noua patriarhie din București.

Manifestările de bucurie, de simpatie și de adăncă simă, de care este înconjurată patriarhia noastră românească, ne face să credem, că sântem pe calea adevăratului progres, pe calea fericirii ce s'a pregătit poporului nostru.

Dăm mulțumită Domnului, că ne a învrednicit de am ajuns aceste zile mărețe.

În situația aceasta cu încredere intrăm în anul nou cu încredere în ajutorul Celui prețios, care ajutor ca prisosință a fost revărsat asupra bisericii noastre.

Și dacă ne întoarcem privirile în special spre biserica din mitropolia noastră, care are fericirea de a sta sub povătuirea și conducerea I. P. S. Tale, aflăm spre mângăierea noastră suflăscă actul măreț, care pune cununa manifestărilor din biserica noastră. Aflăm actul care a ridicat sufletele noastre la Mântuitorul Isus Hristos.

Ne a fost dat să vedem cum o parte a credincioșilor noștri, cler și popor, bărbați și femei, sub conducerea I. P. S. Tale a pelerinat la Ierusalim, la locurile sfinte, unde s'a născut, a învârfat și a suferit moartea pe cruce Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos.

I. P. S. Noi, cari din cauze binecuvântate nu ne-am putut învrednici de mângăierea suflăscă de a Vă însoți la locurile sfinte și a primi botezul în Iordan dela I. P. S. Voastră, noi suflătește v'am petrecut la locurile sfinte, suflătește ne am închinat cu I. P. S. Voastră în peștera din Vifleem, suflătește am urcat dealul Golgotha, suflătește ne am închinat în biserica sfântului mormânt, suflătește am cercetat locurile sfinte, am călătruit întreaga Galileea, ne am călătruit în grădina Getsemani.

I. P. S. În liturghia noastră înainte de încheiere preotul se roagă cu evlavie pentru mântuirea poporului și pentru binecuvântarea moștenirii dela Dumnezeu: «măntuiește poporul tău și binecuvântă moștenirea ta». Ear mai târziu «că toată darea cea bună, și tot darul desăvârșit de sus vine, dela Părintele luminilor».

În ziua de azi, noi fiii suflătești ai I. P. S. Tale, reînțorși dela sfânta biserică, unde am ridicat rugăciuni pentru poporul nostru credincios și pentru I. P. S. Voastră, ne prezentăm aici cu toată dragostea noastră și Vă aducem felicitările de Anul nou. Vă aducem sentimentele noastre de devotație, de iubire, de încredere și de alinare, cerându Vă toată darea cea bună și tot darul desăvârșit care vine dela Dumnezeu puterilor.

Să trăiți I. P. S. Voastră!

La această cuvântare, urmată de călduroase ovățiuni, la adresa I. P. S. Sale, — I. P. S. Sa a răspuns prin o cuvântare mai lungă, care a făcut adăncă impresie asupra celor prezenți, și pe care o publicăm în resumat:

FOIȘOARA

Predică

la sărbătoarea sfântului Ioan Botezătorul

«Poste-a om trimis de Dumnezeu, numele lui Ioan».

(Ev. Ioan 1, 6)

Iubiți ascultători!

Sărbăm astăzi ziua sfântului Ioan Botezătorul.

Poporul nostru are o deosebită predilecție către numele «Ioan». Din bătrâni așa ne-am trezit, ca în fiecare casă românească să aflăm, că unul din membrii ei poartă acest sfânt nume.

Faptul acesta își are de sigur însemnătatea sa istorică culturală în viața poporului nostru. Neamul românesc perurea mândru de creștinătatea sa, și înclinat din fire pentru o viață ideală creștinească, — a aflat în viața și misiunea sfântului Ioan un prototip model pentru realizarea ideilor sale creștinești. Numele «Ioan» purtat de omul, carele din ordin divin s'a făcut pe sine podul și puntea de trecere dela testamentul vechiu la testamentul nou însemnează «darul lui Dumnezeu» — și în toate vremile românului și-a aflat mângăierea și hrana sa spirituală în credința sa în darul și ajutorul lui Dumnezeu.

Prea Cucerne Părinte, Prea Sîlmași și Iubiți Domni și Frați!

Impresionat de simțămintele pe care le-ați arătat și de urările pe care le-ați făcut, vă mulțumesc din tot sufletul meu și vă rog să primiți și din parte mi asigurările simțămintelor de dragoste caldă pe care le am față de Domniile Voastre, ca fii prețioși ai sfintei noastre biserici.

Stăm în fața unui an nou. Mitologia celor vechi fericite pe oameni, pentru că ziditorul lor nu le-a dat darul de a cunoaște viitorul. Totuși în fața unui an nou se ridică înaltea minții noastre întrebarea: oare ce ne va aduce el? Ne facem azi unul altuia urări de bine, de sănătate, de fericire și în lumina lor privim cu toată nădejdea anul în care am intrat. Eu zic că e bine să privim astfel viitorul în față, cu încredere în ajutorul lui Dumnezeu, cu încredere în gândurile bune, în intențiile cu rate și în propriile noastre puteri.

Noi suntem un popor tânăr și un popor tânăr trebuie să pornească cu încredere pe drumul viitorului. În prima fază a organizației noastre naționale avem trebuință de o cât mai mare încredere pentru că putem purcede la rezolvarea problemelor mari pe care le întâlnim pe toate terenurile vieții noastre oștești. Nu-i bună descurajarea, când ne trebuie avântul unui matur optimism.

În anul peste care am trecut, făcând bilanțul lui pe terenul bisericesc, găsim în făptuirii de mare importanță. Acest an ne-a dat unificarea bisericii noastre ortodoxe din întreg cuprinsul țării, așezându o pe temelie aceleiași organizațiuni care va strânge rândurile clerului și ale poporului într-o strânsă solidaritate. Noi suntem fericți, că am putut contribui cu principiele așezate de marele nostru ierarh Andrei în Statutul organic la noua organizațiune unitară a bisericii. Am simțit multă bucurie în suflătește noastre când Mitropolia Ungro-Vlahiei a fost ridicată la rangul de patriarhat.

Dar toate acestea și alte întocmiri din sânul bisericii noastre realizate în anul trecut le socotesc numai ca mijloace și ca obligamente pentru a desăvârși o și mai asiduă și sistematică muncă pentru crearea acelui fond de viață religioasă și mo-

rală care constituie adevărata podoabă a bisericii.

Văzând eu aceste mari îndatoriri spre care ne cheamă viața bisericii și a neamului nostru, am organizat pelerinajul la locurile sfinte, ca să ne servească ca un izvor de întărire sufletească și ca un mijloc de apropiere către Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos.

Răsolul a sdrcinacat multe temelii ale vieții de mai înainte; a făcut să se clatine atâtea tradiții, atâtea așezări cari erau considerate fixe, a făcut să se întunece adevărate principii, cari erau socotite imutabile; a făcut să fie înlăturată atâtea năzuinți cari mai înainte erau socotite laudabile. Între aceste împrejurări trebuie să ne îndelăm din ce în ce mai mult cugetul și inima către idealul vecinic imutabil, pe care l-a adus Domnul nostru Isus Hristos.

Eu n'am pentru biserica și neamul meu azi o dorință mai ferbinte decât aceasta: ca să se apropie cât mai mult fiul neamului și ai bisericii noastre de idealul evangheliei. Sprijinindu-ne în străduințele noastre, nu pe lucruri trecătoare, ci luându-ne ca razim pe Dumnezeu și adevărul său cel vecinic, vom clădi pe temelie sigură.

Vă urez din toată inima, ca Anul în care am intrat, să Vă fie un an bun, aducător de bucurii și izbânzi, și să Vă puteți îndeplini îndatoririle de familie, de oficiu, fiecarea la locul, pe care l-a primit în această viață, cu rezultate cât mai îmbucurătoare.

Să dea Domnul, ca la sfârșitul acestui an să puteți privi cu satisfacție la succesele pe care le-ați dobândit zi cu zi.

Cu această dorință, rugând pe bunul Dumnezeu să și coboare darul și binecuvântarea sa asupra Domniilor Voastre, vă zic din toată inima: «An nou fericit».

O parte însemnată din cece au fost la I. P. S. Sa, au cercetat apoi pe P. S. Sa Episcopul armatei Dr. Ioan Strota, aflător în Sibiu, căruia i s'a exprimat în numele foștilor colegi, prieteni și stimatori, urările de bine cu prilejul intrării în un nou an, din partea asessorului Dr. George Proca.

Vădit mișcat de această manifestație de simpatie, P. S. Sa a mulțumit în călduroase cuvinte, exprimându și regretul, că în curând va părăsi acest oraș, în care a trăit 40 de ani și de care îl leagă atâtea amintiri frumoase.

Ioan a primit dela Dumnezeu misiunea specială de a rupe vanitatea și a înfrâna aluatul netrebnic al sectei fariseilor și astfel a prepara în mod nemijlocit popoarele pentru primirea Mesiei.

În timpul când se apropiase plinirea vremii și venirea Mesiei, în lume era o mare decadență a moravurilor. La romani decadența provenise din împrejurarea, că cultul zeilor păgâni nu mai putea satisface trebuințelor spirituale ale popoarelor în raport cu cultura lor înaintată. La iudei decadența provenise din cauza învătăturilor greșite propagate prin farisei și din cauza ținutelor lor egoiste.

În fața acestei stări de decadență pășeste sfântul Ioan cu misiunea: de a predica popoarelor pocăință, pentru că pocăință să se poată pregăti și să poată intra în împărăția lui Dumnezeu, care avea s'o inaugureze Mântuitorul lumii pe pământ. Prezis fiind din partea regelui sfântului Ioan Botezătorul, că va fi mare înaintea Domnului, și se va umplea de duhul Sfânt, își arată mărirea în modestia și umilința sa înaintea atotputerniciei lui Dumnezeu prin faptul, că își supune întreaga sa ființă serviciului voinței lui Dumnezeu în săvârșirea opului încredințat.

Ioan se retrage de tânăr în pustie în sud-vestul cetății sfinte, în depărtare ca de 2 ore de

Vifleem. Locul acela se numește până astăzi pustia lui Ioan. Aici izolat de lume duce o viață ascetică severă. Era îmbrăcat în un vestmânt din păr de cămilă și în cinis cu o cingătoare de curea. Nutremântul lui era smochine și miere sălbatică. În anul XV al domniei lui Tiberiu merge din ordin divin în întreg ținutul din jurul Iordanului, și predică botezul pocăinței spre iertarea păcatelor. În timpul în care a pășit Ioan, predicând botezul pocăinței, poporul izraelitean era iritat în cele religioase în contra fariseilor, iar în cele politice contra lui Pilat, care strămutase legiunile romane în cuartierele de iarnă în Ierusalim și în contra legilor țării arborase pe muntele Antonia stindardele legiunilor cu chipul împăratului. În faptul acesta iudeii priveau o profanare și cuprinsi de groaza pustirii, peregriau în cete la Iordan spre a vedea și auzi pe noul proroc, spre a-și mărturisii păcatele și a-se boteza.

Renumele lui Ioan străbătui iute peste întreaga Palestina, și în popor începuse deja a-se forma credința, că dânsul ar fi Mesia cel făgăduit. În fața acestei credințe sinedrii iudevesc, făcând întrebări de dreptul, ce-l avea față de învâțătorii publici, trimise la Ioan o deputațiune ca să-l întrebe dacă dânsul este Hristos. La această întrebare răspunse sfântul Ioan: «Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie, gătiti calea».

Congresul profesorilor de religie din întreaga țară s'a întrunit în 29 și 30 Decembrie 1925 la societatea «Clerul» din capitală spre a discuta situația ce se crează învățământului religios prin reforma învățământului secundar.

Au fost de față delegații din Ardeal, Basarabia și Bucovina.

Congresul, prezidat de p. I. Popescu-Mălești, profesor universitar, a votat un memoriu în care se cere între altele, ca învățământul religios, în toate școlile să fie predat de profesori de religie clerici cu aceleași îndatoriri și drepturi ca și profesorii de celelalte obiecte de învățământ. Memoriul a fost înaintat patriarhiei.

S'a luat apoi în discuție ordinea materiilor pe clase, în învățământul religiei.

Ajutorarea celor păgubiți de inundații.
Dnii miniștri A. I. Constantinescu, I. G. Duca, N. D. Chirulescu, N. N. Săveanu și G. Cipăianu, cari au fost în județele inundate din Ardeal, au făcut consiliul de miniștri din 29 Dec. un amănunțit raport asupra dezastrului produs de inundații.

Pagubele sânt considerabile. Șosele, poduri, recoltă adunată, cereale depozitate, semănături de toamnă, gospodării întregi, vite au pierit în puhoalele distrugătoare. Victime omenești sânt mai puțin.

Pretutindeni armata și populația au întreprins opere de salvare a celor ce mai puteau scăpa de furia torențelor.

Comisi din frunții județelor au fost însărcinate să cerceteze și să stabilească daunele.

Ministrii cari au fost în județele daunute, au dat celor sinistrați sau rămași pe drumuri, ajutoare bănești, hrană, cereale, nutreț pentru animale, lemne de construcție, vestimente, unelte și altele.

Consiliul a aprobat împărțirea imediată a zece milioane lei pentru ajutorarea populației rămasă fără cămin.

După constatarea pagubelor, se vor deschide creditele trebuitoare pentru repararea drumurilor și șoselelor și reconstruirea podurilor. După calculele aproximative vor trebui circa 200 de milioane lei.

Statul însă nu va putea să vie în ajutorul tuturor celor păgubiți de catastrofă. Este, prin urmare, datorită cetățenilor țării să-și aducă primul și să răspundă cu faptă bună la apelurile de ajutor ce se fac.

„La semn alerg“...

(Filipeni III, 14)

Oceanul infinit al veșniciei a înghițit un nou afluent: anul 1925 a trecut! O clipă, o undă, o vibrație, o rază, iată tot ceace poate însemna un an privit în zarea eternă a timpului care începe cu fiecare viață trezită la conștiință și sfârșește cu ultima respirație și cu ultimul puls al ei. Și totuși câtă frământare, câtă încordare și cât efort de atâtea ori atât de tragic de a birui vremea, de a transfigura viața și de a sublimiza sufletul tău și sufletul lumii din jurul tău. În acest minuscul în aparență, dar vast cadru al unui an. Câtă intensitate vitală umple adeseori acest ostrov, delimitat strict matematic de rațiunea omenească, și care a fost botezat de rutină: 1 an.

Un an într-un deceniu, un deceniu într-un secol, un secol într-un mileniu și un mileniu în istoria plurimilenară a vieții planetare prețuiesc atât cât prețuiește viața omenească. Câtă valoare spirituală ai izbutit să torni cantitativ și calitativ în clipă, atâtă valoare încorporează timpul fie că în dimisiunile lui se desfășură eroismul genului inventiv și precursor, fie că svăcnește entuziasmul inspirator al virtuții prin care se idealizează, în umilințele pauperității materiale, un suflet omenească fermecat de frumusețile care nu pier înecate în potopul fatalităților telurice.

Într'un an pot invada în lume satanicele legiuni ale păcatului asasin și pot să triumfe aspirațiile iluminărilor spirituale ai împărăției lui Dumnezeu.

Într'un an cad înfrânți atâtea lăcări ai idealului și cresc proaspăt altora atâtea aripi de avânt spre slăvile sfinte ale desăvârșirii.

Într'un an omenește se poate apropia vertiginos de dumnezeire și poate apostasia prăpăstios dela întelele ei auguste.

Un singur an are de atâtea ori harul unei paternități de progres uriaș sau fatalitatea unei decadente catastrofale.

Ce însemnează cei trei ani de profundă revoluție spirituală ai mesianismului din punctul de vedere al duratei cronologice? Și totuși în acest răstimp aproape disparent fu inaugurată o epocă fără precedent în biografia spirituală a umanității. Geneza morală a conștiinței fu operată magistral prin Evanghelia lui Isus Hristos. Cei 4 ani de război și de dezastru, ce perioadă de gestație spirituală fură pentru națiuni. Și azi suntem doar numai în așteptarea roadelor lor reale și atât de dornic visate.

Un an poate fi o clipă și o veșnicie în același timp. O clipă când îl sacrifici pe rugul voluptăților instinctuale și o veșnicie când îl valorifici în lumina perfecțiunii spirituale. O clipă când îl trăiești pentru pământ și o veșnicie când îl trăiești pentru cer.

sine orice ocaziune de mărire, cu care duhul lumii încearcă a-l ispiți; dânsul trăiește o viață ideală și se face prototip model pentru viața ideală creștinească a popoarelor. Faptul acesta, cred, că este motivul pentru care sfântul Ioan la noi, la români, este o persoană biblică atât de predilectă.

Dar când vorbim despre un bărbat mare inspirat de Dumnezeu, când vorbim despre un sfânt, — nu aduce a-i glorifica viața și faptele, — ci trebuie să ni-l facem pildă de imitat în viața și activitatea noastră.

Nu se cere dela noi să ne retragem în pustie, să ducem o asceză severă, — dar se cere să trăim în conformitate cu legea filii și voința lui Dumnezeu.

Să avem în vedere preceptele evangheliei și să nu ne abatem dela ele.

Să privim viața prin prisma evangheliei lui Hristos de un dar și talant încredințat nouă dela Dumnezeu, și tocmai ca sfântul Ioan, să nu ne lăsăm ispiți de duhul lumii, ci să viețuim inspirați în întreg modul nostru de gândire și acțiune de Domnul, căruia i se cuvine mărire, cinste și închinăciune, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Clipele și anii însă se pot eterniza în viața oricărui individ, oricât de neglijabil ar fi el considerat după criteriul aparențelor, ereziilor și superstițiilor superficialității noastre morale, dacă aceste clipe și ani deschid o eră nouă în viața lui spirituală — o *paingeneses morală*.

«Cele dinapoi le uit» spune Sfântul Apostol Pavel. El își lichida trecutul — adică acel capitol al vieții lui plin de atâtea *absențe* morale și «năzuia spre cele dinainte», adică își concentra acum toate energiile lui spirituale într-o formidabilă tenziune pentru atingerea unor scopuri incomparabil mai înalte decât acele cărora își robise până atunci puterile vieții lui. «Un semn nou» apare în zările vieții și luptelor lui. Un semn cu o irezistibilă forță de atracție, un punct magnetic, un ideal mare în fața căruia toate năzuiețele trecutului păreau meschine mediocre și ridicule. — Și cât timp jertfise totuși acestor idealuri false și derizorii!

Nu mai era timp de pierdut. Trebuia să dea satisfacție compensativă adevăratului ideal atât de mult uitat și nesocotit; acum trebuia să «alerge» să privească drept înainte, să se apropie astfel cât mai repede de «semnului» acesta luminos, pasionant, unic... Experiențele vieții lui trecute îl decepționaseră profund; dar nu-i istovise isvorul nădejdi de izbăvire. Hristos îi vorbise pe drumul Damascului de un *ideal sa-veran*. Această revelație îi revoluționează sufletul — îl convertește.

Acum știa ce e și ce poate deveni. Acum știa spre ce «semn» alerga! Acum știa că trecutul fusese o groznică eroare.

Acum știa unde e adevărul, adevărul integral, adevărul pentru care poți jertfi tot, adevărul care te înalță peste clipă și peste tine însuși, adevărul care te face nemuritor pentru că el nu moare niciodată, adevărul fundamental al existenței omenești prin care se pot justifica toate luptele, toate sacrificiile și toate visurile tale de perfecțiune în această lume.

Își ipertrofiase cu frenetie intelectual prin povăști omenească, se fanatizase pentru victoria unei tradiții sterilizate de orice inspirații spirituale constructive, fusese complice la un asasinat, corectitudinea farisaică făcuse din el un inițiat ireproșabil, capabil de cel mai odios campionat din lume, de campionatul urii orbe și fatricide. Căți din noi nu sântem aderenți trecutului lui și entuziaști nihilismului vieții lui de dinainte de drumul Damascului! Nu auzim cum sârbănim în văzduhul secolului egoismul sistematizat aproape academic în stătea doctrine materialiste? Nu simțim progresiunea ideologică și practică a neopăgânismului pentru care se deschid largi porțile atătur instituițiilor moderne și ale atător conștiințe obtuze?...

Nu vedeți cum se regenerează de spontan capetele hăde ale hidrei imoralismului contemporan?

Parăile temelile vieții omenești incendiate de satan și cu toate acestea sectarii păcatului sburdă înconștienți în hora tuturor desfătărilor netrebnice. Și flăcările cresc și învâluie lumea aceasta beată de sine, ameteți de plăceri imunde și înfiorată de spasmiurile celei mai stupide animalități.

Oricât ar fi cineva de optimist, nu-și va putea face iluzii de vitalitatea morală a generației contemporane, decât cu riscul unui sigur și ireparabil dezastru.

Un creștin, oricâtă indulgență ar fi înclinat să acorde dezordinilor vremii sale, atenuându-le primejdia, nu se poate extazia în fața civilizației și culturii moderne decât renegându-și voluntar chemarea și datorile lui specifice.

Semi-creștinismul e întotdeauna concesiv pentru că e lipsit de intransigență morală și pentru că ieșit din semisinceritate adică dintr'un compromis de conștiință. Tehnica, oricât de miraculoasă, nu mântuiește! Literatura oricât de estetică nu creează permanențe morale. Filozofia oricât de transcendentală nu renaște sufletul omenească.

Evanghelia, da!... Ea mântuiește fără excepție pe oricine își orientează viața după luminile ei.

Ea crește înfin coeficientul de valoare, de frumusețe, și de influență al tuturor celorlalte creații ale spiritului omenească.

Ea naște oameni noi. Și oamenii născuți spiritual prin ea, produc o *știință* superioară pentru că ea are inseparabil atributul smereniei, care i dă conștiința permanentă a relativității și conținutul rezultatelor ei autorității ei, o *filozofie* care nu reduce elanul vital prin incertitu-

Domnului. Prin aceasta s'a recunoscut pe sine de ales al lui Dumnezeu de a reprezenta misiunea sa de profet neîmbrăcat de înaintemergător al Mântuitorului.

Tot această ținută o observă Ioan și în momentul, când este provocat să boteze pe Domnul. Nu-l văzuse nici odată pe Mântuitorul. Deci nu-l cunoștea. Însă o privire în fața lui sfântă, și mai mult un sentiment intern excitat prin prezența Dumnezeului-omului îi spuse, că nu are înaintea sa un păcătos, care ar avea lipsă de botezul pocăinței. Deci se rugă, ca dânsul, să fie botezat de Domnul. Dar Domnul voind să se plinească toată dreptatea, înzistă, se botează dela Ioan și în urma acestui act sărbătoresc își începu activitatea sa mesianică.

După acest act își declară Ioan misiunea sa terminată, și recunoscând pe Mântuitorul de mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatele lumii, la dânsul trimite pe învățăceii săi, iar el se retrage în partea nordică a Palestinei, unde petrecu restul vieții pământești, bucurându-se de o neîntălmărită stimă pentru viața sa cea sfântă. Sfârșitul vieții sale îl înconună o moarte de martir, prins fiind și omorât de Irod.

Reprivind peste viața și modul cum sfântul Ioan și-a împlinit misiunea sa, constatăm, că întreaga sa activitate o pune în serviciul misiunii, încredințate lui de Domnul, respingând dela

dinele scepticismului adică prin dezarmarea conștiinței la frontierele necunoscutului, o artă care nu apoteozază vechimea instinctuală și efemerele înfrînșări ale lutului, prin însăși esența lor, imperfecte și caduce. Ea crează personalități superioare adică pompează fără oprire în lume energii spirituale atât de intense și atât de fecunde încât însăși viața în latura ei biologică, se resimte de influența lor regeneratoare.

Creștinismul e o metodă polemică și o aspirație irenică.

Pacea lăuntrică e ținta pe care vrea să o cucerească imediat, luptând împotriva tuturor rezistențelor pe care materia le înalță masive în drumul oricărei personalități în formație.

Pacea lăuntrică, adică tăcerea respectuoasă impusă pornirilor impetuoase ale instinctelor inferioare, se revărsă în chip firesc asupra întregii vieți prezervându o de orice agitație sterilă și de orice erupție destructivă.

Iată «seminul» spre care «alerge» Sf. Apostol Pavel. Hristos li adusese această pace în suflet. El vroia să o realizeze integral. Trebuia să lupte însă fără preget, cu sine, cu lumea și cu împrejurările. Ținta nu părea a fi tocmai aproape. Avea să alege mult, până la desnaidejde de mult — lăsând în urmă, uitând toate in-succesele și toate îndoielile.

Pentru el în ziua în care se hotărâse să «alerge» spre acest «semin» începuse un «an nou», «o viață nouă», o «experiență nouă», o «izbândă nouă», — deci ziua aceea fu o dată decisivă, solemnă, unică.

Se născuse un om nou care avea un ideal nou, pentru înfrângerea căruia dispunea acum de puteri noi.

Acesta fu anul nou al Sf. Apostol Pavel și poate fi oricând și anul nou al vieții noastre — azi, mâine, sau poimaine.

Atâră de noi și de raporturile noastre cu Isus Hristos. Cu cât ne vom lămurii mai repede senza acestor raporturi și obligațiile care de curg din ele, ne vom descoperi mai ușor «seminul», ținta vieții noastre și ne vom simți destoinici «să alergăm» spre ea fără șovăire.

O vom atinge cu siguranță și atunci vom putea rosti în epilogul vieții noastre mărturisirea slăvitului misionar al neamurilor: «Lupta cea bună am luptat!».

Să începem azi această «luptă bună» pentru «anul nou» să însemne pentru noi înfrângerea o nouă orientare a vieții noastre sufletești și o înfrângere definitivă a «omului cel vechi» al trecutului, a celui «om sfârșit» de care vorbește undeva Pavel.

Prof. Dr. Gr. Cristescu

Nou abonament la Telegraful Român

Cu 1 Ianuar 1926 deschidem nou abonament, la Telegraful Român, cu prețurile arătate în fruntea ziarului.

Ne adresăm bunilor noștri cititori, cari cred că apariția acestui ziar este o trebuință neapărată întru apărarea intereselor clerului drept credincios din cuprinsul mării al patriei române, — și-i rugăm, și la acest prilej, să răspundă acest organ în cercuri cât mai largi, câștigându-i noi și noi abonați.

Invităm și pe vechii și credincioșii abonați să-și înnoască din vreme abonamentul prin mandat poștal.

Numele abonatului și domiciliul, (ev. poșta ultimă), să se scrie cât mai clar la adresa: Administrația Telegraful Român, în Sibiu.

A apărut

Calendarul Bunului Creștin pe anul 1926

Se vinde la **LIBRĂRIA ARHIDIECEANĂ** în SIBIU, și la alte librării. — La cererile prin **MANDAT POȘTAL** se va adăuga Lei 5 pentru port și recomandat.

INFORMAȚIUNI

Știre personală. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* a plecat în 3 Ianuarie a. c. spre a lua parte la ședința Reprezentanței naționale și a senatului din 4 Ianuarie, iar în 5 Ianuarie cu trenul de dimineață s'a reintors la rezidența sa.

Culturale. Reuniunea ortodoxă a femeilor noastre române din Boia (jud. Sibiu) aproape în fiecare Duminică și sâmbătoare (în întruniri la edificiul școlar. În aceste întruniri se fac citiri biblice din Sfânta Scriptură. La întruniri participă și tinerimea din comună. Paralel cu asemenea citiri se pun la mâna harnicilor cetitoare și cărți de conținut religios-moral spre a fi citite în sezoarele iărănești. Căci scrie este: «Lumina lui Hristos luminează tuturor».

Pentru recruți. Ministerul de război a dat ordin, prin care contingentul militar 1926 are să fie încorporat pe ziua de 2 Februar 1916. Toți recruții din acest contingent trebuie să fie la data de mai sus la corpul lor de trupă.

Știre zărlistică. Din Cluj primim la redacție primul număr al organului săptămânal de publicitate: *Foata Noastră*, scrisă pentru luminarea poporului român și semnată de dnl: Dr. V. Stanciu, prof. univ., V. Lazăr, prof. la școala normală, A. Esca, dir. de bancă și Gh. Nchin, administrator-șef. Dorim noului confrate viață lungă și deplină izbândă.

Contribuție la „înfrățirea” popoarelor... În numărul de Crăciun al ziarului sibian *Tageblatt* scrie și dl Emil Neugeboren dela Brașov un articol de sărbători, sub titlul de Cultură și Cu cerire: «Tot germanul — așa începe dl Neugeboren declarațiile sale — condus de sinceritatea sentimentului său, stă astăzi cu dorințele sale alături a cabilor (africani) și a druzilor (azia tici)». Împotriva Franței... Cum s'ar și putea ca un neam, — zice același domn Neugeboren, — să nu fie protivnic unui popor, care a făcut Germania atât de grozavă nedreptate (?), și cum să nu i dorască înfrângeri și neizbăviri? — Eată cum francofagii dela Brașov vrea să înfățișeze istoria războiului, ca și când francezii — barbarii — ar fi devastat partea cea mai înfloritoare a Germaniei, și nu neimul lui Wilhelm partea cea mai înfloritoare a Franței.

Scrisori de prisos. Direcția generală a poștelor a dat o circulară oficiilor sale din țară, cu îndrumarea de a confisca scrisorile trimise de călugări ruși din muntele Atos, cu scop de a produce în țărâna noastră, mai ales în Basarabia, zăpăceală și împotrivire pe chestia calendarului.

Igiena Națiunii. A apărut primul număr din *Biblioteca eugenică și biopolitică*, editată de Institutul de igienă și igienă socială din Cluj, și de subsecția eugenică și biopolitică a Asociației culturale. Broșura, cu titlul de *Igiena Națiunii*, este scrisă de prof. univ. Dr. I. Moldovan, și are în general problemele numeroase ce umează a fi expuse amănunțit în broșurile viitoare ale bibliotecii, — care trebuie să fie citită și sprijinită, căci are de scop: a răspândi între intelectuali, și prin ei în popor, cunoștințe despre legile biologice și despre măsurile necesare pentru promovarea bunăstării a neamului.

Plată făcută în cereale. Ministrul de finanțe al Poloniei a depus în parlament un proiect de lege, care prevede ca restanțele impozitelor directe, precum și impozitele datorite de agricultori, să se plătească în natură, în special în cereale. Înnoirea aceasta a fost introdusă în Rusia și în Ungaria.

Dărâmarea catedralei din Varșovia. Dărâmarea catedralei ortodoxe, care durează de 3 ani, și despre care am mai scris în ziarul nostru, a dat foarte mult de lucru polonezilor. Au fost întrebuințate explozibile din cele mai puternice, dar catedrala, ca prin minune, a rămas rezistentă. Lucrătorii au subminat în ultimul timp clădirea cu mașini infernale. Explozia a aruncat în aer părțile sud-vestice al clădirii. În oraș, din cauza exploziei, au fost stricate multe vitrine.

ȘTIRI LOCALE

Teatrul german. Trupa dlui director Paul Sundt a început în 2 l. c. o nouă serie de reprezentații, care va dura până pe la mijlocul acestei luni. Seria s'a început cu celebra lucrare a lui J. Strauss, *Voivodul Țiganilor*, jucată în 2 seri după o altă. Afară de puterile cunoscute din prima serie, cu dnl Strehl, Strassberg, Schipper și dămele Holstein și Karmen, publicul a avut prilej să admire pe soprana vineză, Grete Holm, artistă cu rare însușiri dramatice și cu voce sonoră de mare întindere. Succesul operetelor, astfel reprezentate, au seară de seară desăvârșit succes. Deși prețurile locurilor sânt urcate, sala teatrului este mereu plină.

Miercuri, în 6 Ianuar, se joacă d. s. la ora 3: *Dolly*, seara la 8 *Voivodul Țiganilor*; Joi în 7 Ianuar: *Eva*, Vineri în 8: *Iubirea Țiganului*.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Calăuza agricolă. A eșit de sub tipar și s'a pus în vânzare și al III tom din *Calăuza agricolă*, hotărât cea mai de seamă și completă între cărțile agricole tipărite dincoace de Carpați.

Prețul unui exemplar tom I (*Economia câmpului*) e 90 lei, tom II (*Pomarii și Vierii*) 50 lei și tom III (*Legumarii și Florarii*) 60 lei, cu taxa poștală și recomandată cu câte 10 lei mai mult. Tustrele tomurilor, broșate separat sau împreună, se vin cu 200 lei și taxa poștală de 12 lei, iar cu ramburs 15 lei.

Comenzile adresate autorului profesor D. Comșa în Sibiu se execută prompt, având a trimite prețul și taxa poștală de mai înainte sau cu ramburs.

Poșta redacției

La Râul Iordanului. Cât mai curând. Mulțămiri.

La **Librăria Arhidieceană** din Sibiu se primește

un Practicant
cu cel puțin două clase liceale

Vechea revistă ilustrată „Cosinzeana”,

Intemeiată în anul 1911 de **Sebastian Bornemisa**

apare și acum în Cluj sub aceeași conducere și având colaborarea celor mai de seamă scriitori. Cereți numere de probă gratuite din această excelentă revistă de familie, indispensabilă în fiecare casă. Adresa:

(146) Cluj, Piața Cuza Vodă 16. 5-6

La **Librăria Arhidieceană** în Sibiu se află de vânzare

Registre de tot felul

◆ legate și broșate ◆
pentru parohii, bănci, oficii și particulari cu
— prețuri moderate —

Biblioteca Universală

una dintre cele mai de seamă Biblioteci apărute până acum la noi

Nr. 1 apărut 100 ◆ Prețul unui Nr. 1 Leu